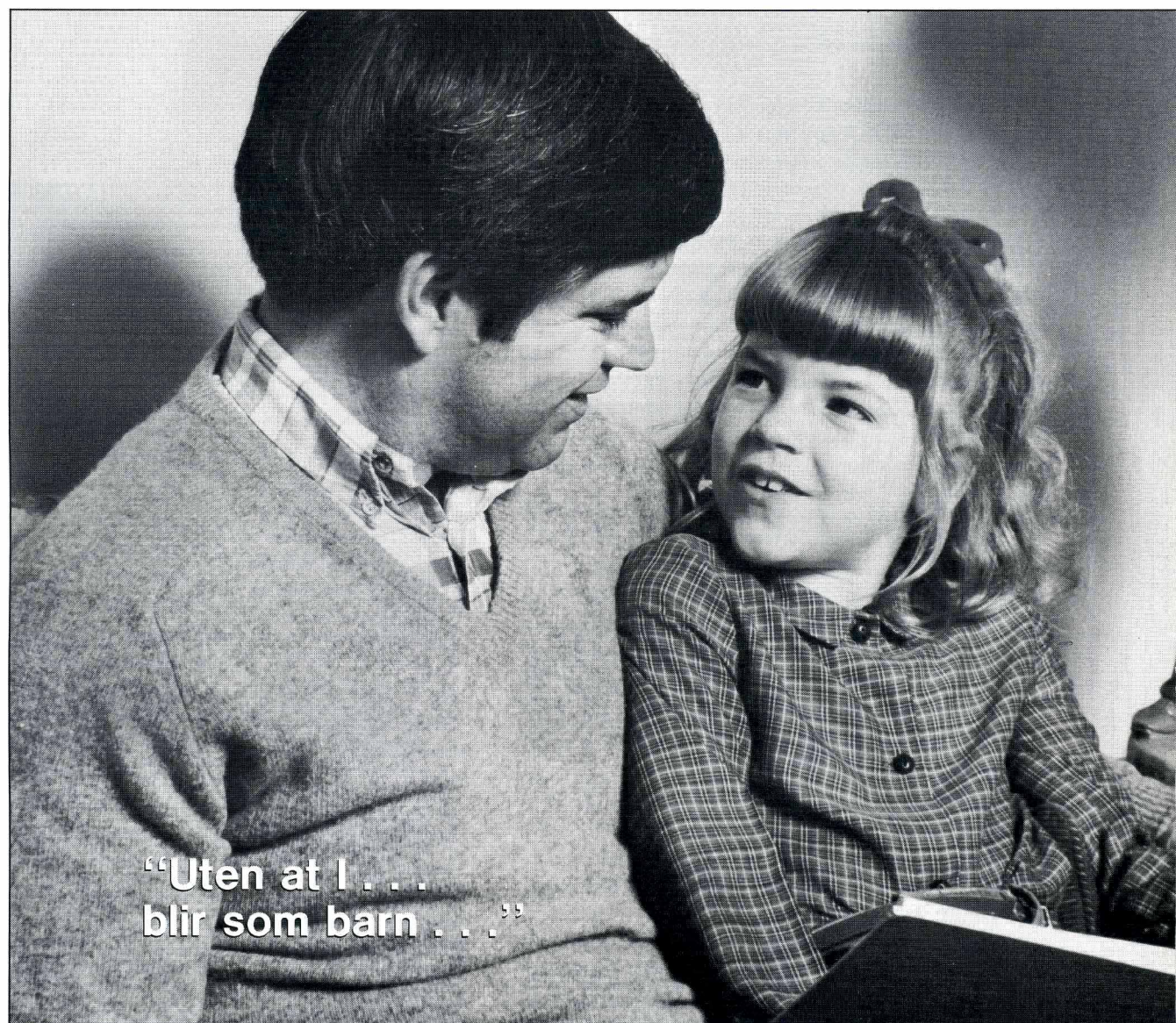

AMBASSADOR COLLEGE

Bibel-

KORRESPONDANSEKURS

“Uten at I . . .
blir som barn . . .”

HVA VÅRE KURS- DELTAGERE SIER

Takk for at jeg fikk boken *De forente stater og Storbritannia i profetiene*, Bibelkorrespondansekurset og *Den Enkle Sannhet*. For tiden går jeg på skole, og Deres bøker og artikler er til stor hjelp for meg på skolen. Før jeg fikk det første nummer av Deres Korrespondansekurs, misforstod jeg hele Bibelen; den var vanskelig å forstå, men nå har jeg fått øynene opp for den rette måten, og jeg må få takke Ambassador College for det. De tre første leksjoner har overbevist meg om at vi lever i sluttminuttene her på jorden. Kan jeg få tilsendt brosjyren *Eksisterer Gud?* Det er med glede jeg ser frem til 4. leksjon. Takk på forhånd.

— J.K., Stavanger, Norge

Sänder härmed mitt tack till er för Korrespondanskursen. Mina ögon har öppnats till en större och vidare förståelse inför Gud och Bibeln.

— B.W., Märsta, Sverige

La meg få si at jeg er Dem veldig takknemlig for at De sender meg *Den Enkle Sannhet*, Deres kurs i bibelsk forståelse og for Deres mange interessante brosjyrer; de er alle tankevekkende. Jeg vil spesielt få nevne korrespondansekurset. Jeg skriver ned hvert eneste bibelsted; det tar megen tid, men jeg tror det betaler seg i lengden. Takk for alt som De har sendt meg hittil.

— D. M., Nordmøre, Norge

Jeg takker hjerteligst for Korrespondansekurset som jeg får fra Dem. Kurset har forklart mange avsnitt i Bibelen, slik at jeg nå tror jeg forstår den bedre. Jeg ser frem til de neste brevene og håper på at disse vil være like interessante og lærerike. Jeg ser av brevene at De ikke tilhører noen spesiell sekt og at De ikke prøver å få Bibelen til å fortelle det De selv ønsker. Jeg håper at dette også vil holde stikk i de følgende brevene, og at kurset vil vise meg sannheten i Bibelen.

— K.J., Haslum, Norge

Hvordan din kursdeltagelse er blitt betalt

Dette kurset utgis gratis av Guds Verdensvide Menighet. Dette er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra menighetens medlemmer og andre som har valgt å støtte menighetens arbeid. De som frivillig ønsker å hjelpe og støtte dette verdensvide Guds arbeid, er hjertelig velkomne som medarbeidere i denne kraftinnsats for å forkynne og publisere evangeliet til alle folkeslag.

AMBASSADOR COLLEGE

Bibel- KORRESPONDANSEKURS

Leksjon 9

Et internasjonalt kurs i bibelforståelse, utgitt av Guds Verdensvide Menighet i samarbeide med Ambassador College, 300 West Green St., Pasadena, California 91123. Forlagsrett 1985 Worldwide Church of God for hele publikasjonens innhold. Alle rettigheter forbeholdt.

Sjefredaktør: HERBERT W. ARMSTRONG

Ansvarshavende redaktør: Richard H. Sedliacik

Redaksjon: Michael D. Morrison, Maryann Pirog, Elva Sedliacik, Marci Sidars, Richard A. Sedliacik

Grafisk ansvarlig: Bill Wilson

Ansvarlig for utsendelsen: Boyd Leeson

Norsk oversettelse: Christian D. Zernichow

ADRESSER TIL KORRESPONDANSEKURSETS KONTORER VERDEN RUNDT

ADRESSER POST vedrørende det norske kurset til:
Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2, Norge

Gjelder det andre spørsmål, kan du skrive på engelsk til den nærmeste av følgende adresser:

Danmark: Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Postbox 5380, S-10246 Stockholm

England (engelsktalende): P.O. Box 111, Borehamwood, Herts. WD6 1LU

Vest-Tyskland (tysktalende): Postfach 1129, D-5300 Bonn 1

Sveits (fransktalende): Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève

Frankrike: B.P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14

Spania (spansktalende): Apartado Postal 1230, 28080 Madrid

Italia: Casella Postale 10349, I-00144, Roma

Nederland (hollandsktalende): Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Israel: P.O. Box 19111, Jerusalem

Syd-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Australia: G.P.O. Box 345, Sydney, NSW 2001

New Zealand: P.O. Box 2709, Auckland 1

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06500 México D.F.

Vestindia: G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Nigeria: PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: P.O. Box 47135, Nairobi

Mauritius: P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

USA (verdenshovedkvarteret): P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Pass på straks å gi oss beskjed om adresseforandringer. Vær vennlig å vedlegge den gamle adresselappen og din nye adresse.

Om forside- bildet . . .

Det søte barnet på forsiden illustrerer hva Jesus mente i Matteus 18:3. Kristus sammenlignet den ydmykt lærvillige innstilling til et lite barn med den *angrende* "omvendte" innstilling som er nødvendig hos dem som vil bli født av Gud. Skjønt ubevisst har imidlertid alle mennesker tillatt en egenrådig innstilling å utvikle seg, som skyver ut disse barnlige kvaliteter. Hvordan skjer så dette? Og hvordan kan man virkelig angre, bli omvendt og komme inn til Guds nåde og gunst? Du trenger å vite det!

Finch — Ambassador College

Hva er virkelig ANGER OG OMVENDELSE?

Hva vil det si å angre? Er det å "ta imot Kristus"? Er virkelig anger bare en stemningsmessig følelse? Og er anger virkelig nødvendig for frelse? Svarene på disse avgjørende spørsmål kan du finne i Bibelen.

Fra og med Adam og Eva har alle, med unntak av Jesus Kristus, vandret i strid med Guds levemåte. Vi har *alle* ydet vår andel til denne verdens synder (Rom. 5:12).

Vi har alle utført "kjødets gjerninger", og dermed tilfredsstilt vårt sinns og våre legemers urydige lyster og begjær, fordi vi *alle* vandret etter denne verdens løp slik det er trukket opp av "høvdingen over luftens makter" (Ef. 2:2-3).

Fordi alle mennesker har syndet, har alle for tjent straffen for synd, *evig død* — livets opphør for alltid! Som Paulus uttrykte det: "Hva frukt hadde I da dengang? Slikt som I nu skammer eder over; for utgangen på det er døden . . . For den lønn som synden gir, er [evig død] . . ." (Rom. 6:21, 23).

Alle som ikke har angret sine synder, er så å si åndelig dødsdømte som venter på at den velfortjente dødsstraff vil bli eksekvert. Denne evige straffen var ganske enkelt lønnen for å gjøre det som falt en naturlig — å *synde!*

Guddommelig tilgivelse

Men i sin vidstrakte nåde har Gud gitt oss en vei ut, så vi kan unngå å bøte med dødsstraff: "For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, forat hver den som tror på ham, *ikke skal fortapes*, men ha evig liv" (Joh. 3:16).

En kjærlig Gud ønsker at alle vil ta imot hans Sønn, Jesu Kristi offer for forlatelse av hver enkelts personlige synder. "Men Gud viser sin kjærlighet mot oss derved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere. Så meget mere skal vi da, etterat vi nu er rettfærdiggjort ved hans blod, ved ham bli frelst fra vreden. For så sant vi ble

forlikt med Gud ved hans Sønn's død da vi var fiender, så skal vi så meget mere bli frelst ved hans liv etterat vi er blitt forlikt" (Rom. 5:8-10).

Det finnes bare *én måte* å få våre synder fjernet på — bare én vei å komme inn i Guds Rike på som herliggjort medlem av Guds familie. Og den innbefatter *anger og omvendelse!*

Apg. 2:38 oppsummerer hele frelsesprosessen. Og de to første ordene i dette avgjørende skriftsted er: "*Omvend eder!*" Husk også at Jesus erklærte: "Dersom I ikke *omvender* eder, skal I alle omkomme likedan" (Luk. 13:3,5). Så omvendelse er et overmåde viktig skritt mot frelse.

Men hva er så *virkelig omvendelse* i Guds øyne, slik det er åpenbaret i hans inspirerte Ord? Hva innbefatter det? Hva må vi *gjøre?*

En kursending

"Så fatt da et annet sinn og *vend om*, forat eders synder må bli utslettet," sa Peter til sine tilhørere i Jerusalem (Apg. 3:19).

Gud forteller oss at det er noe vi må gjøre før han vil godta Kristi offer som betaling for våre synder. Vi må *vis* at vi ikke lenger ønsker å fortsette på den vei som fører til evig død. Vi gjør det ved å *forandre* vår levemåte. Denne *kursending* er "anger og omvendelse". Men hva er det egentlig vi angre og omvender oss fra?

Synd!

Handlinger og gjerninger som går imot Gud lov er "synd". Synd er brudd på et hvilket som helst av Guds bud, eller overskridelse av dem. Legg merke til den bibelske definisjon på synd: "Hver den som gjør synd, han gjør og lovbrudd, og

synden er lovbrudd" (1 Joh. 3:4).

Å angre på synd betyr da ganske enkelt å *forandre seg*. Vi vender oss vekk fra selvtilfredsstillens vei, som går ut på å "få", til giverens vei. Vi snur fra *selviskhet* til *uselviskhet*. Vi vender oss fra vår vei til Guds vei.

Når vi begynner å vise vårt ønske om å forandre oss og ber Gud tilgi oss vår tidligere levemåte, vil han godta Kristi offer også for oss. Dermed er vi tilgitt og *befrikk* for skylden og straffen for våre tidligere synder. Den evige døds straff henger ikke lenger over våre hoder.

Paulus forklarte det slik: "Hvor meget mere skal

da Kristi blod, han som ved en evig Ånd bar seg selv frem som et ulastelig offer for Gud, *rens eders samvittighet fra døde gjerninger* til å tjene den levende Gud!" (Heb. 9:14.)

Hvor nådig vår kjære skaper er!

La oss begynne å forstå detaljene i dette så viktige skritt mot frelse.

Men før du begynner på dette studiet, bør du ha Bibelen klar, så du kan slå opp på hvert av deskriptstedene det er henvisning til for svar på spørsmålene. Les igjennom *hvert* av versene for å få fullt utbytte av studiet. Mange synes også at det å skrive ned versene hjelper dem å konsentrere seg om studiet.

LEKSJON 9

Menneskets "naturlige" tilstand

Virkelig omvendelse innbefatter en *forandring* fra vår side. Men *hvorfor* forandre seg? Og *hva* skal forandres? For å kunne besvare disse spørsmålene må vi først forstå ethvert menneskes "naturlige" tilstand.

1. Gud inspirerte profeten Jeremias til å beskrive menneskesinnets fundamentale motivering. Hvorledes karakteriserer vår Skaper menneskets sinn eller "hjerte"? Jer. 17:9. Er ethvert menneskes uomvendte sinn tilbøyelig til å adlyde Gud? Rom. 8:7-8.

2. Hva er det "kjødelige" eller fysiske orienterte sinns tilbøyeligheter? Gal. 5:19-21; Rom. 1:28-32; Jak. 4:1-3. Hvor kommer disse holdningene og impulsene til å begå synd opprinnelig fra — hvem er syndens "far"? Joh. 8:44; 1 Joh. 3:8; Ef. 2:2-3.

KOMMENTAR: Hvor utrolig det enn lyder, menneskets naturlige sinnelag, vanligvis kalt "menneskenaturen", er inngitt menneskeheten av den falne erkeengelen som er kjent som *djevelen Satan!*

Satan er åpenbaret som "denne verdens gud" (2 Kor. 4:4), som har forført alle land (Åp. 12:9). Han er også avslørt som "høvdingen over luftens makter, *den ånd som nå er virksom i ulydighetens barn*" (Ef. 2:2; *Studiebibelen — St.Bib.*).

Satan arbeider i menneskene ved likesom over radio å "sende" sine holdninger til deres sinn. Han er så å si "på luften" jorden rundt. Og den menneskeånd som er i alle (Job. 32:8; 1 Kor. 2:11), og som vi behandlet i leksjon 5, er "innstilt" på Satans "bølgelengde". Satan kringkaster ikke i ord av noe kjent språk. Han kringkaster ikke lyder. Han kringkaster *holdninger* av forfengelig, egoisme, grådighet, begjær, lyst, sjalusi, negativ kritikk, mis-

unnelse, motvilje, hat, bitterhet og opprør som våre sinn mottar, kanskje omtrent slik som en radio mottar elektromagnetiske signaler fra en radiosender.

Disse Satans holdninger i menneskesinnet er hva vi har kommet til å kalle "menneskenatur". Det er i virkeligheten *Satans natur*, som han har kringkastet til vår sinn, og som vi viser på forskjellige vis. Men ingen er tvunget til å svare på disse holdninger og impulser fra Satan. Djevelen har ikke makt til å *tvinge* noen til å tenke eller gjøre noe galt! Allikevel vil intetanende mennesker gjøre det uten å innse hva som foregår i deres sinn. De fleste bare driver med strømmen, idet de av ren vane reagerer på Satans tilskyndelser.

Den tilegnede menneskenatur uttrykker seg åndelig og fysisk. På den åndelige siden er den forfengelig. Forfengelighet elsker å opphøye *egoet*. Den er egosentrert. Den er egoistisk og grådig. Den er motvillig overfor autoritet og motsetter seg den.

På den fysiske siden er det umåtelige dragninger og drifter som skriker etter å bli tilfredsstillet. Det er selvfølgelig visse fysiske ønsker i mennesket som ikke er gale, slike som selvoppholdelsesdriften. Men når begjær og den selvsentrerte "få"-innstillingen kommer inn i bildet, blir disse lyster til *synd!*

3. Defineres synd som det å bryte Gud lov? 1 Joh. 3:4. Er ikke "kjødets" — "menneskenaturens" — gjerninger *synd* i Guds øyne? Les Gal. 5:19-21 en gang til.

KOMMENTAR: Synd er brudd på Guds ti bud. Derfor er det klart ulovlig i Guds øyne å la menneskehetens Sataninspirerte natur komme til uttrykk!

H. Armstrong Roberts

UPI

DRASTISK KONTRAST—Det er vanskelig å fatte at det rasende individet til høyre engang var et ydmykt søtt lite barn. Hva er det som inspirerer til de uønskede trekk i "menneskenaturen"?

La oss kaste enda et blick på den måte menneskenes ervervede natur uttrykker seg på.

Menneskesinnet, påvirket av Satans kringkasting, elsker seg selv fremfor alt annet. Det er egoistisk. Nest etter seg selv elsker det det som tilhører det eller på noen måte er forbundet med det — personer, materielle besittelser og idéer. Alt dette er en del av et utvidet "ego" — som et lite "imperium". Dette er det "selv"-et som menneskene elsker fremfor noen som helst utenforstående, og da særlig Gud.

Men er det ikke noen som virkelig elsker andre mennesker? Er det ikke slik at noen "setter seg selv utenfor", idet de bruker sin tid til å hjelpe andre? Jo, ganske visst, noen har til en viss grad lært at det er mere velsignet å gi enn å motta. Kanskje har de ikke fulgt djevelens filosofi i samme grad som andre som helt og holdent er "ute etter å tilfredsstille

nr. én" — seg selv. Kanskje de prøver å sette noen få av Guds læresetninger fra Bibelen ut i livet.

Men som oftest er selv de tilsynelatende altruistiske gjerninger egoistiske, idet de er motivert av et ønske om å bli betraktet som "god" eller rettskaffen av andre, eller av trangen til å oppfatte seg selv som god, hvilket ikke er noe annet enn *selv*-rettferdighet — skittent tøy i Guds øyne! (Jes. 64:5, '78'-overs.)

De som Gud til syvende og sist vil forvandle fra dødelighet til guddommelig likhet med Gud — de som vil bli født som sanne Guds Sønner — er de som angrer sine synder og strever med å *motstå* sin "menneskenatur" (Satans holdninger og impulser) ved hjelp av Guds Hellig Ånd.

4. Hva sa Jesus vi måtte bli lik, hvis vi skal kunne vente å komme inn i Guds Rike? Matt. 18:2-4.

KOMMENTAR: De fleste småbarn viser ikke i samme grad tendenser av “menneskenatur” som eldre barn, tenåringer og voksne gjør. Vi anser bitte små barn for å være “søte” og “uskyldige” og uten det egoistiske tenkesett som deres eldre søsken har.

Men svært tidlig i livet begynner Satans innstilling å få innpass i våre sinn. Vi begynner litt etter litt å vise mer eller mindre fiendtlighet og trass overfor autoritet. Vi får motvilje mot å bli fortalt hva vi skal gjøre. Vi begynner å bli gjenstand for de impulser som har sitt utspring i kjødets lyster. Våre tanker begynner å bli opptatt av “jeg”, “mitt” og “meg”. Som et resultat av innflytelsen fra Satans kringkasting, har vi *alle* i større eller mindre grad klekket ut og vernet om slike gale holdninger. Det er grunnen til at Gud inspirerte Paulus til å skrive: “. . . ikke en rettferdig, enn ikke én . . .” (Rom. 3:9-18, 23; se også Pred. 7:20).

Stans opp et øyeblikk og se hvilken motsetning det er mellom det “naturlige” menneskesinn og Guds sinn. Gud er ikke opptatt av sitt ego. Han er fylt av utstrømmende kjærlighet. Han elsker alle mennesker. Ut fra sin store kjærlighet og omsorg for menneskene vil han heller *gi* dem velsignelser enn å ta fra dem. Han er ikke fiendtlig, uvennlig, opprørsk, motvillig eller egoistisk.

Gud ønsker at vi alle til sist skal bli ham lik. Derfor ønsker han at vi *vender oss vekk fra* og strever med å *beseire* djevelens onde innflytelse på vår tenkning og våre gjerninger. Dette er i det vesentlige nettopp hva omvendelse går ut på.

Det begynte alt sammen i Edens have

Da Gud skapte Adam og Eva, skapte han dem *fysisk* fullkomne. De ble skapt i Guds bilde og lignelse (1 Mos. 1:26-27). Og alt ved dem var “såre godt” (vers 31).

De bestod av kjøtt og blod, gjort av jordens muld (1 Mos. 2:7; 3:19). Og de hadde en naturlig *egeninteresse*. Gud gav menneskene denne omsorgen for seg selv så vi ville ha en rettskaffen interesse for vårt eget velbefinnende, våre liv og våre fysiske legemer.

Intet sted i Bibelen sier Gud at det er galt å ha rettmessig omtanke for seg selv: “Ingen har jo noensinne hatet sitt eget kjød, men han før og varmer det” (Ef. 5:29). Vi er pålagt å elske andre *like meget som vi elsker oss selv* (Matt. 19:19; 22:39; Mark. 12:33; Ef. 5:28). Det er bare når vi elsker oss selv ut over den nødvendige omsorg for en selv, og *på bekostning av andre*, at det blir synd.

Da Adam og Eva var skapt, var deres natur “nøytral” overfor Gud. Den var ikke fiendtlig mot

Gud. Det var heller ikke noen innebygget eller “programmert” tendens til å adlyde Gud. De var — slik de først var skapt — ydmyke og lærvillige, som små barn (Matt. 18:3-4).

Gud gav Adam og Eva grunnleggende instruksjon i sin livsform — Guds regjerings livsform basert på Guds lov, veien med å gi og dele med andre. Han advarte dem også om konsekvensen ved å ta av frukten fra treet til kunnskap om godt og ondt.

Men så kom djevelen inn i bildet. Med list forførte han Eva til ikke å tro hva Gud hadde sagt og lokket henne til å ta av den forbudne frukten. Adam tok også av frukten (1 Mos. 3:6,17).

Ved å ta og spise av frukten fra treet til kunnskap om godt og ondt tok Adam og Eva til seg kunnskap om hva som er godt og hva som er ondt — idet de *selv ville skjelne* rett fra galt. Dermed gjorde de opprør mot Guds autoritet og var ulydige mot loven, mot det bud han hadde gitt dem, og dermed *syndet* de. Ved denne handling *ervervet* de syndens natur eller sinnelag fra Satan. Deres øyne ble nå “åpnet” (1 Mos. 3:7). Opprørets ånd og innstilling fra Satan var kommet inn i deres sinn. Deres sinn (“hjerter”) var blitt fordervet — “svikefulle” og “onde” (Jer. 17:9).

Slik var det synden “kom inn i verden” ved ett menneske, Adam (Rom. 5:12). Og dødsstraffen trengte igjennom til alle; ikke på grunn av Adams synd — ikke ved arv — men “fordi de syndet alle [likens]” (samme vers).

Da vi var små barn, hadde vi alle en ydmyk og lærvillig natur, likesom Adam og Eva da de først var skapt. Men så begynte våre sinn å bli influert av Satan. Også vi har derfor syndet mot Gud idet vi er blitt “sanselige” ut over det at vi er kjodelige og har en naturlig omsorg for oss selv.

En helomvending!

De opprinnelige ordene på hebraisk og gresk som “å omvende seg” og “omvendelse” er oversatt fra, betyr *å snu* — *å endre retning*. Og virkelig omvendelse betyr nettopp det, å vende om. Det gjelder en helomvending fra ulydighet mot Gud til lydighet, kjærlighet og samarbeid med ham.

Sann omvendelse er å få full forståelse for at vi har satt oss opp mot vår Skaper — mot hans levemåte og hans rettferdige lov. Det betyr at vi begynner å avsky våre tidligere synder og vår selvvillede, opprørske natur. Vi må være virkelig sønderknust og nå rede til med Guds hjelp å slutte å synde, slutte å gjøre opprør og begynne å underkaste oss Gud av hele vårt hjerte, hele vårt sinn.

Tidspunktet for vår omvendelse er *vendepunktet* i vårt liv!

Når vi endelig kommer frem til virkelig omvendelse, mener vi det for alvor. Vi er rede til i hver fase av vårt liv å si: "Ja Herre, *din* vilje skje." Ved virkelig omvendelse har vi fått fullstendig avsmak på våre egne selviske veier. Vi er virkelig lei for våre synder, og vi er klare og villige til å gjøre en *varig forandring*. Vi er nå rede til å "vende om og gå den andre veien" — Guds vei.

Å lære at selve vår natur må begynne å endre seg, er et avgjørende skritt i retning av å fatte den virkelige hensikt med våre liv. Så snart vi forstår dette, kan vår Skaper begynne prosessen med å *skape* sin rettskafne karakter i oss. Dette gjør han ved å plassere i oss sin Hellige Ånd, som vil gi oss åndelige hjelp til å overvinne og beseire de umåtelige Satan-inspirerte impulser som fører til synd. (Emnet om Den Hellige Ånd — hva den er, hvordan du kan få den og hva den vil gjøre for deg — er omhyggelig dekket i leksjon 11.)

Sann omvendelse kommer fra hjertet

1. Må sann omvendelse være en inderlig og dypt følt opplevelse? Joel 2:12-13.

KOMMENTAR: Gud vil ikke godta dem hvis "omvendelse" bare er utvortes spill, hvor det ikke er noen virkelig *forandring* i innstilling. Bemerk en gang til hva Gud sier: "Vend om til meg med *hele* eders hjerte, og med faste og gråt og klage, og sønderriv eders *hjerte* og ikke eders klær."

2. Åpner en inderlig angrende innstilling veien til et nært og frelsende forhold til Gud? Salme 34:19.

3. Er åndelig omvendelse klart og tydelig rettet til Gud? Apg. 20:21.

KOMMENTAR: Synd er mot Gud. Han er Lovgiveren, hvis fullkomne lov vi har brutt. Å angre betyr å bli så ydmyket, så nedbrutt ved tanken på å ha gjort opprør mot den levende, hellige Gud, å ha en slik avsky for vår egen svikefulle forfølgelighet og egoisme, at vi i virkelig dypt følt sorg og anger vender oss til Gud og ber om nåde, tilgivelse og den hjelp som vi så inderlig trenger for å seire og utvikle hans rettskafne karakter.

4. Hva sa Job da han endelig var avkledd sitt skall av selvtrettferdighet? Job 42:5-6.

KOMMENTAR: "Nå har mitt øye sett deg," sa Job. For første gang i sitt liv, og det etterat hans selvtillit var totalt punktert, fikk Job sitt selvsentrerte sinn på andre tanker enn seg selv og fattet virkelig Guds ærefryktinngytende makt og velde. Nå innså Job hvor liten han var sammenlignet med Skaperen (kapitlene 36 til og med 41). "Derfor kaller jeg

alt tilbake [engelsk KJV: Hvorfor jeg *avskyr meg selv*] og *angrer* i støv og aske!"

Noen har trodd at omvendelse bare er et spørsmål om å "se" Guds sannhet, eller noe av den, og være "bra" nok til å favne og godta den. Men det er ikke anger og omvendelse. Det er *selvrettferdighet* — synd — enda noe mer å angre på.

Vi må alle til syvende og sist nå frem til å se oss selv slik Job gjorde det. Vi må se oss selv med Guds øyne. Ved å studere Guds Ord vil vi begynne å forstå at vi alle fattes Guds ære (Rom. 3:23) og helt hjelpeløse trenger hans tilgivelse og hjelp.

På dette stadium kan man spørre: "Jeg kan se nødvendigheten av anger og omvendelse, men hvordan får man det til?"

Før alt annet må du forstå at du ikke av deg selv kan skape en dypt følt avsky for dine synder og din syndige natur. Hvordan er det da mulig for et menneske å nå frem til den type anger? Hvordan kan man begynne å endre seg fra egosentrisk kjærlighet til Guds form for kjærlighet — til å begynne å vise kjærlighet mot Gud og sin neste? Svaret er, det må komme fra Gud.

5. Fører Guds godhet og nåde en frem til omvendelse? Rom. 2:4. Og er han tålmodig og kjærlig mens han leder en til omvendelse? Samme vers.

6. Er det Gud som *gir* oss omvendelse? 2 Tim. 2:25. Se også Apg. 11:18.

7. Sa Jesus klart og tydelig at *ingen* kunne komme til ham med mindre Faderen drar ham? Joh. 6:44, 65.

KOMMENTAR: I lys av de ovenstående skriftstedene, hvordan kan man vite at det er Faderen som "drar" en, eller kaller en til anger? Hvis du *forstår* det du har lest hittil og *tror* hva Bibelen sier, og du *ønsker* å komme til Gud og lyde ham, da kaller Gud deg!

Ubetinget overgivelse til Gud

Før Kristus kommer tilbake for å sette opp Guds Rike og påtvinge menneskeheten sitt kjærlige styre, kaller han nå enkeltindivider til å angre — til å gi seg *frivillig* over til hans vilje.

Ved slutten av 2. verdenskrig, da den allierte hovedkommando bød Tyskland, Italia og Japan å overgi seg, krevde de *betingelsesløs* overgivelse. Det betød at de beseirede aksemakter måtte gi seg *fullstendig* over til seierherrene, uten noen reservasjon eller forbehold.

Det er nøyaktig hva Jesus forlanger av oss idag!

Etter de betingelsesløse overgivelsene okkuperte de allierte styrker de erobrede landområder og påtvang dem okkupertstyrkenes vilje. Ingen fant det merkelig at erobringsmaktene forlangte retten

BETINGELSESLØS OVERGIVELSE—Undertegnelsen av de japanske dokumenter for betingelsesløs overgivelse etter 2. verdenskrig, godtatt av general Douglas MacArthur på USAs vegne ombord på USS Missouri, illustrerer den fullstendige overgivelse til Gud av dem som virkelig har omvendt seg.

til å fortelle de beseirede aksemakter hva de skulle gjøre — til å gripe inn i og regulere de erobredes liv. Det er den samme rett som Gud krever så snart vi har overgitt oss til ham.

Når vi først overgir oss fullstendig — angrer til Kristus, og blir døpt, plasserer Gud sin Ånd i oss. Den begynner så å påvirke vår tenkemåte og vårt leveste.

Men Den Hellige Ånd tar ikke fra oss vår frie vilje. Den *tvinger* oss ikke til noe som helst. Den vil bare LEDE oss i retning av Guds sannhet og gi oss åndelige styrke til å gjøre Guds vilje.

Omvendelse betyr ganske enkelt å gi opp ens egen vei og vende seg til Guds vei. Det betyr å overgi seg — betingelsesløst — å leve ved hvert Guds ord. Og da Bibelen er Guds Ord, betyr det å leve etter Bibelen. Det betyr helt ut *frivillig* underkastelse under Guds autoritet slik den er uttrykt i Gud Ord!

1. Betyr overgivelse til Gud også at vi setter ham øverst og foran alt annet? Matt. 10:37. Innbefatter det også våre egne *liv*? Luk. 14:26.

KOMMENTAR: Ordet “hate” i Luk. 14:26 betyr sammenligningsvis å elske *mindre*, hvilket fremgår av den parallelle beretning i Matt. 10:37.

2. Sa Jesus, selv om det lyder paradoksalt, at hver den som vil fornekte sitt gamle syndige jeg og oppgi eller “miste” sitt liv, skal leve? Matt. 10:39; 16:24-25.

KOMMENTAR: Jesus taler faktisk om å gi sitt liv i *total* lydighet og tjeneste til Gud. Omvendelse — det å overgi seg til Gud — er *ikke* et spørsmål om å gi opp alt godt. Omvendelse er noe *positivt*. Ikke bare unngår du den evige straff for synd. Guds vei leder til utallige velsignelser *i dette liv*!

Anger og omvendelse betyr så absolutt ikke at vi må gi avkall på bruken av materielle ting og det å sette pris på dem. Det Gud er interessert i er den

holdning vi har til materielle ting — om hvorvidt vi søker hans Rike og hans rettferdighet som *førsteprioritet* (Matt. 6:33).

Gud ønsker at vi skal ha det godt og være ved god helse (3 Joh. 2). Han ønsker bare at vi skal gi opp det som vi ikke har godt av — som skader oss åndelig og fysisk. Anger og omvendelse gjør det mulig for oss å bruke det Gud har skapt på en *intelligent* måte under ledelse av hans lover og hans Ånd.

3. Er omvendelse til Kristus noe man kan ta lett? Eller må vi først “regne etter hva det vil koste”, idet vi innser dybdene i hva en overgivelse til Gud virkelig krever? Luk. 14:27-30.

Vi må vende oss til Guds lov

1. Hvordan kan vi bli *renset* for synd — bli gjort akseptable for Gud? Er det ved Kristi offer og hans utgytte blod som *stryker ut* våre synder og forliker oss med Gud? Rom. 5:8-10. Hva må vi gjøre for at Kristi offer skal gjelde for oss? Apg. 3:19.

2. Blir de som har fått sine synder forlatt, symbolsk omtalt som at de har fått sine klær gjort “hvite” ved at de er blitt renset i Kristi blod? Åp. 7:13-14.

3. Er rene, hvite klær symbolet på den *rettferdighet* som Gud forlanger av dem som vil komme inn i hans Kongerike? Åp. 19:8. Hvordan inspirerte Gud kong David til å definere “rettferdighet” — er det ikke klart og tydelig det å holde Guds bud? Salme 119:172.

4. Er det til Guds lov syndere må vende seg? Esek. 18:21-22.

5. Hvem var ifølge Paulus rettferdiggjort for Gud — de som *hører* eller de som *gjør* etter Guds lov? Rom. 2:13. Gjorde Paulus det klart at selv om den ufortjente tilgivelse for våre synder skjer ved Guds nåde, ved troen på Kristi offer, så er allikevel en kristen *forpliktet* til å holde Guds lov? Rom. 3:31. Les også hele kapittel 6.

6. Hva fortalte Kristus den unge rike mannen som ønsket evig liv? Matt. 19:16-17. Regnet Jesus opp tilstrekkelig av budene til at det ble helt klart og entydig at det var *DE TI BUD* han talte om? Vers 18-19.

KOMMENTAR: En fremherskende lære innen tradisjonell kristendom idag går ut på at Jesus adlød Gud på våre vegne — at vi ikke behøver å gjøre noe som helst annet enn å tro at han gjorde alt for oss og å ta imot ham som vår frelser. Slik er millioner blitt forledet til å tro at Gud tilregner oss Jesu rettferdighet og teller oss med blant de rettferdige på grunn av Jesu rettferdighet, mens vi fortsetter i synd ved å bryte Guds bud.

Intet kunne være lenger fra sannheten!

Jesus levde *ikke* et rettferdig liv for oss — i vårt sted. Vi er *ikke* fritatt fra å holde Guds bud og streve etter å leve et rettmessig liv, overvinne våre svakheter og vokse i åndelig karakter.

7. Er Guds lov som et speil som reflekterer våre synder tilbake til oss? Jak. 1:22-25; Rom. 7:7.

KOMMENTAR: Guds lov er et åndelig speil som man kan se inn i for å finne den åndelige skitt — synd — som man nærer i sitt sinn, i sitt hjerte. Speilet er ikke ansvarlig for tilstedeværelsen av skitten eller den skade det kan føre til. Speilets — lovens — funksjon er å vise skitten, så man kan gjøre noe med det (angre sine synder og bli renset) og således bli *fri* fra frykt, fra elendighet, fra syndens straff — fri fra å være trellbundet til Satans vei.

8. Er Guds lov *god*? Rom. 7:12. Er den *rettferdig* og *hellig*? Samme vers.

KOMMENTAR: Loven er veien til fred, til lykke og glede. Den er Guds største gave til menneskeheden — gitt for å gjøre mennesket lykkelig og lede det til et fullverdig, overstrømmende liv både i dette liv og for all evighet. De onder som menneskeheden lider under idag skyldes ikke loven, men at loven blir *brutt*!

9. Hvordan oppsummerte Jesus Guds lov? Matt. 22:36-40. Med hvilket enkelt ord kan man oppsum-

REFLEKSJONER—Guds lov er som et “åndelig speil” som avslører åndelig skitt — synd — i ens sinn og hjerte.

Ambassador College

mere hele Guds lov og det å holde den? Joh. 14:15; 15:10; 2 Joh. 5-6; Rom. 13:8-10.

KOMMENTAR: Den hele mening og hensikt med De ti bud er kjærlighet fordi "Gud er *kjærlighet*" (1 Joh. 4:16). Jesus viste at Guds lov har to fundamentale sider: Den første viser oss hvordan vi skal *elske Gud*, som er hensikten med de første fire budene. Den andre siden viser hvordan vi skal *elske vår neste*, alle våre medmennesker. De siste seks bud lærer oss nettopp det.

10. Lover Gud velsignelser til dem som holder hans lov? 5 Mos. 28:1-14; 3 Mos. 26:1-13. Legg også merke til Matt. 6:31-33 og Jak. 1:25, siste del.

KOMMENTAR: Vi kan ikke nødvendigvis vente at Gud skal gjøre oss rike, men vi kan så visst vente at han vil skaffe oss livets nødvendigheter — og kanskje til og med noen få luksusgjenstander, forutsatt at vi er istand til å bruke dem rett — om vi strever etter å behage ham.

11. Hvilke andre store goder får vi ved å lyde Guds lov? Salm. 19:8-12; 119:165.

Gud kaller til omvendelse

1. Hvilket advarende budskap inspirerte Gud sin profet Ezekiel til å nedtegne for Israels etterkommere? Esek. 33:7-11. Hvilke veier er det folket skal vende seg fra ved anger? Vers 9 og 11; Ordsp. 14:12. Brukte Gud også Sakarias til å gi en lignende oppfordring til omvendelse? Sak. 1:2-4.

KOMMENTAR: Som vi lærte i en tidligere leksjon, var Ezekiels bok ment for dagens etterkommere av Israel — USA, Storbritannia, Skandinavia og de andre demokratiene i Nordvest-Europa. Men også deres forfedre i oldtiden gjorde hva som var rett i deres egne øyne på grunn av deres uomvendte sinn (Jer. 17:9; Rom. 8:7-8). De hadde ikke Guds Ånd i seg, noe som ville ha gjort dem istand til å motstå Satan og lyde Gud. Dette fordi Den Hellige Ånd ikke var blitt gjort tilgjengelig for dem.

Det gamle Israels og Judas eksempel er en viktig lekse for dem som idag mottar Den Hellige Ånd. Når man har Den Hellige Ånd, er man istand til å frembringe "Åndens frukter", slik de er anført i Galaterbrevet 5:22-23. Men uten Den Hellige Ånd frembringer vi "kjødets gjerninger", slik de gjorde. Noen av disse er anført i Galaterne 5:19-21. De er alle *synd* fordi de er brudd på Guds hellige, rettfærdige, åndelige lov.

Dagens mennesker fortsetter å legge for dagen disse "gjerningene", eller resultatene av å gjøre det som faller en naturlig. Og hele verden høster nå skuffelsene og sorgene som kommer av å bryte Guds bud.

2. Hvilket budskap påla Gud profeten Johannes

å kunnngjøre i Judea? Matt. 3:1-8. Legg særlig merke til versene 2 og 8.

3. Hva var Jesu budskap fra begynnelsen av hans forkynnelestid? Mark. 1:14-15; Matt. 4:17; Luk. 13:1-5. Skulle Kristi disipler forkynne det samme budskapet? Matt. 10:7. Sa Kristus at omvendelse ville bli forkynt blant *alle* folkeslag? Luk. 24:47.

4. På pinsedagen, da Den Hellige Ånd ble øst ut over Kristi disipler (Apg. 2:1-4), hvilket budskap inspirerte Gud Peter å forkynne til folkemengden som var samlet i Jerusalem? Apg. 2:37-38. Fortsatte Peter å forkynne omvendelse? Apg. 3:19.

KOMMENTAR: Den samme oppfordring til å angre og omvende seg er en svært viktig del av det budskap som Guds Menighet kommer med idag.

5. Viser Bibelen at det ikke finnes noe unntak — at *alle* har syndet som de må angre? 1 Joh. 1:8-10; Rom. 3:23; 5:12; Fork. (Pred.) 7:20.

KOMMENTAR: Det er mange som mener de er "gode, ydmyke mennesker" som aldri personlig har gjort noe virkelig galt, og som derfor har lite eller intet å angre på. Men din Bibel sier at *ALLE HAR SYNDET!* De som mener de ikke har syndet, er faktisk skyld i selvtretferdighetens *synd!*

6. Gir Gud spesiell befaling om at *alle* overalt skal omvende seg? Apg. 17:30.

7. Hva samler en opp for seg selv hvis man velger å forbli uomvendt? Rom. 2:5. Hva er Jesu alvorlige advarsel til dem som ikke vil angre? Luk. 13:3,5. Hva vil deres endelige skjebne bli, med mindre de omvender seg? Rom. 6:23; Åp. 20:15; Mal. 4:1.

KOMMENTAR: Guds lov er veien til evig fred, lykke og glede. Hvis Gud skulle gi evig liv til dem som vedvarende er i opprør, som sta nekte å omvende seg, som ikke utvikler rettfærdig karakter, ville de ikke bringe annet enn evig sorg og frustrasjon over seg selv og andre. Derfor vil det mest barmhjertige Gud kan gjøre overfor alle dem det gjelder, være å nekte slike opprørere fortsatt eksistens. Den uforbederlige vil ganske enkelt bli avlivet og *for alltid* slutte å eksistere. Bare de som angrer og omvender seg og lyder Gud, vil bli født inn i Guds herlige, evige Familie!

Se opp for falsk omvendelse

De skriftstedene vi så langt har studert, viser klart at omvendelse er et påbudt skritt for å kunne komme inn i Guds Rike. Vi lærte at virkelig omvendelse ikke bare er et spørsmål om stemning og følelse. Det er et spørsmål om sinnelag så vel som følelse. Det er en dyp erkjennelse av at vi har tenkt, talt og levd i opposisjon til *Guds lov* og at vi må *HOLDE OPP* med å gjøre det!

Allikevel finnes det de som mener at de kan bli rettferdiggjort for Gud uten anger og omvendelse. La oss forstå at dette er umulig.

1. Kan man faktisk ære Kristus og anerkjenne at han er "Herre", og likevel ikke komme inn i Guds Rike? Matt. 7:21. Hvordan kan man ellers ære ham og allikevel ikke bli født av Gud ved Jesu gjenkomst? Matt. 15:7-9. *Hvem* er det da som vil komme inn i Guds Rike? Matt. 7:21, siste del.

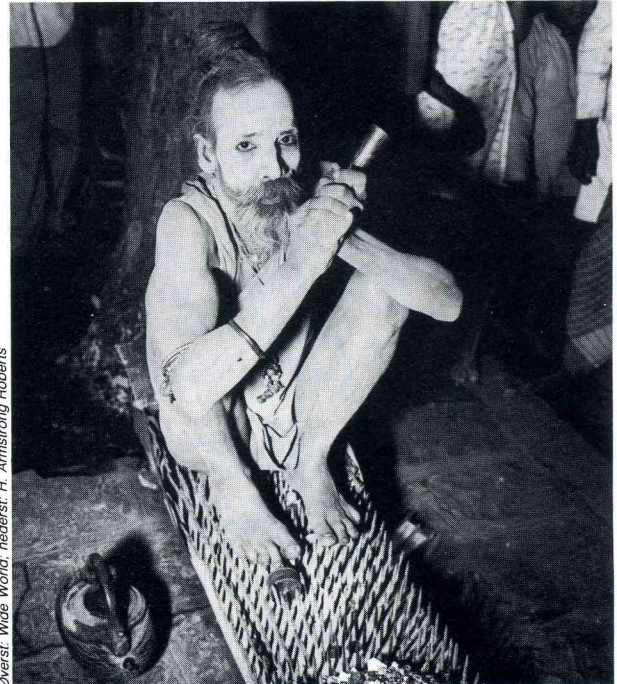
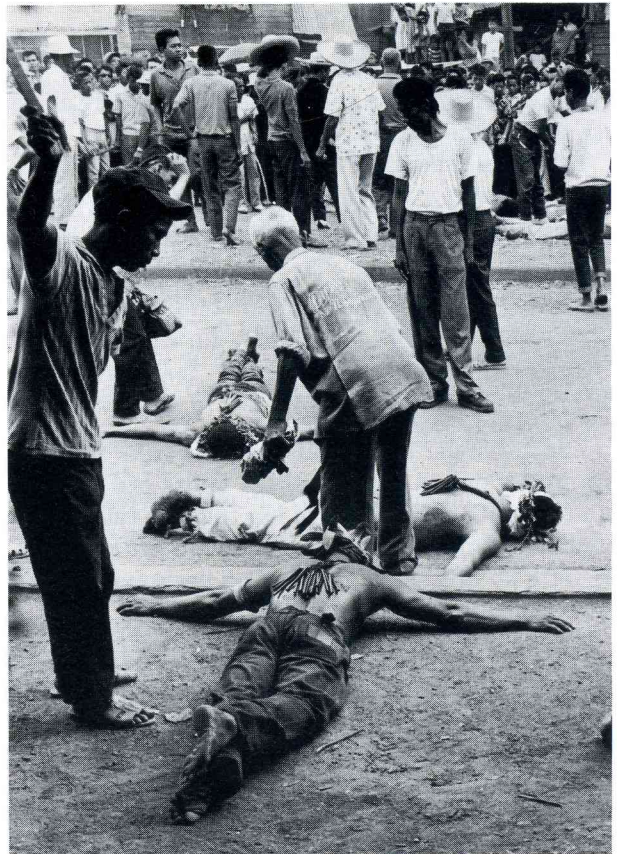
KOMMENTAR: Legg merke til hva Jesus ellers sa om folk som vil ære ham uten å lyde Guds bud: "Men de dyrker meg forgjeves, idet de lærer lærdommer som er menneskebud. I *forlater Guds bud* og holder fast ved menneskers vedtekt... riktig vakkert at I gjør Guds bud til intet for å holde eders vedtekt" (Mark. 7:7-9).

Det uomvendte menneskes naturlige sinn (Jer. 17:9; Rom. 8:7-8) gjør opprør mot den blotte tanke om å underkaste seg Guds lov. I Kristi dager satte de skinnhellige "religiøse" sine egne lover og tradisjoner istedenfor Guds lov. Siden da har mennesker erklært at Guds bud er ute av kraft, idet de forfører seg selv ved å tro at de kan motta frelse ved bare å tro på den syndfrie Kristus som deres Frelser.

Menneskenaturen ønsker å ha rett, men den ønsker ikke derfor å gjøre det rette! Folk sier derfor ofte: "Javel, men slik ser nå jeg på det," og på den måten setter de sine egne idéer om hva som er rett foran Bibelen. Om det bare "tykkes" dem rett, blir det deres lov. Dette er intet annet enn *selv*-rettferdighet. Og vi vet allerede hvor det fører oss hen å gjøre det som "tykkes oss rett" (Ordsp. 14:12; 16:25), med mindre vi innser det ørkesløse i den slags tenkning og angre på den.

En annen måte "høvdingen over luftens makter" har forført millioner på når det gjelder omvendelse og frelse, er gjennom botsøvelser. Bibelen viser klart at ingen menneskelige gjerninger, uansett hvor mange, kan føre til tilgivelse for synd. Ikke engang Det gamle testaments ofringslover kunne føre til tilgivelse og en ren samvittighet. De var bare *symboler* og bilder på det ene suverene offer for synd — Jesus Kristus — som skulle komme meget senere for å dø for menneskehetens synder (Heb. 9:9-14; 10:4-10).

Det er ganske enkelt ingen måte som vi kan gjøre opp for våre synder på. Heller ikke bønnekranser, avlat, faste eller selvpinsler i noen som helst form kan radere vekk skyld. Man kan ikke unngå den *faktiske* straff for synd — evig død — ved å straffe seg selv for sine synder. Alene Kristi offer betale denne, den endelige straff. Og den eneste måten dette offer kan bli anvendt til å stryke bort synder på, er at man tar imot det og vender seg vekk fra sitt tidligere liv i

Øverst: Wide World; nederst: H. Armstrong Roberts

BOTSØVELSER—Øverst, filippinske flagellanter lar seg frivillig bli pisket og slått under en religiøs seremoni. Nederst, en hinduisk "hellig mann" sitter på spiker-seng. Diverse botsøvelser vil ikke tilgi synd. Man kan ikke unngå syndens evige straff ved å straffe seg selv for sine synder.

ulydighet og begynner å lyde Gud. Det er innholdet i sann omvendelse!

2. Hva sier Jes. 64:5 om selvrettferdighet? Og hva sa Jesus om dem som “stolte på seg selv at de var rettferdige”? Luk. 18:9-14.

3. Hvordan beskrev Paulus det samfunn vi lever i idag? 2 Tim. 3:1-5. Legg særlig merke til vers 5.

KOMMENTAR: Mange bekjenner at de er religiøse — de går i kirke — de har “gudfryktighetens skinn”. Men som disse versene klart viser, de legger seg nettopp til holdninger og omgangsformer som har gjort verden til det den er idag — “den nærværende onde verden” (Gal. 1:4). Dette er ikke Guds form for omvendelse.

Gud forlanger at hver av oss går i stikk motsatt retning av den vi har gått. Med andre ord vil Gud at vi fullt ut skal angre at vi har fulgt de veier som i henhold til menneskelig resonnement synes å være de rette — at vi snur helt om og begynner å følge Guds vei slik den er *åpenbaret i Bibelen!*

4. Hva ellers sier Gud vedrørende den nåværende onde verden som vi alle har tatt del i? 1 Joh. 2:15-17. Hva bør vi gjøre i forbindelse med denne verden? Åp. 18:4; Rom. 12:2.

KOMMENTAR: Dette er stedet hvor veien mot frelse begynner. Gud byr oss å *komme ut* av denne verden og *forsake* dens gale veier. Når vi ikke lenger tilpasser oss dens veier, som er motsatt Guds vei, skal vi bli mer og mer lik Kristus ved å tillate Den Hellige Ånd å fornye våre sinn.

5. Hva er resultatet av denne verdens form for bedrøvelse eller “omvendelse”? 2 Kor. 7:10, siste del. Men hva slags bedrøvelse over synd tar Gud imot, og hva fører den til? Vers 9 og første del av vers 10.

KOMMENTAR: Det er vanlig å tro at en midlertidig følelse av anger overfor tidligere feiltrinn — uten noen virkelig forandring i ens levestil — er alt som skal til for å angre og bli frelst.

Gud sier at en slik “anger” er totalt uakseptabel og bare leder til døden!

Virkelig omvendelse er noe meget mere enn en forbigående, følelsesladet “opplevelse”. Sann omvendelse — “den sorg som er av Gud” (*St.Bib.*) — innebærer en *fullstendig og varig helomvendelse* i våre tanker og handlinger.

Mose omvendelse

1. Hvilken innstilling ser Gud etter hos et individ? Jes. 66:2; Salm. 25:9.

2. Hva slags menneske var Moses? 4 Mos. 12:3. I og med at Gud visste hva slags menneske Moses var, hva hadde Gud i sinne å gjøre med ham på grunn av Israels ulydighet? 2 Mos. 32:9-10.

3. Gav Moses seg over til forfengeligheit (slik de fleste av oss ville ha gjort) da Gud sa: “Så vil jeg gjøre deg til et stor folk”? Hvordan reagerte han? Vers 11-13. Hadde han faktisk ansvaret for at Gud *forandret* mening? Vers 14.

KOMMENTAR: Saktmodighet er ikke svakhet, slik så mange feilaktig har antatt. Det er det motsatte av arroganse, forfengeligheit og egoisme. Saktmodighet er holdningen til et *angrende*, omvendt sinn. Moses var svært saktmodig, men han var absolutt ikke svak. Moses var sterk, både fysisk og åndelig.

Den omvendte Moses var mere opptatt av andres ve og vel enn for seg selv. Og fremfor alt var han opptatt av Guds hellige navn. Hans liv var virkelig sentrert om Gud (4 Mos. 14:11-20 — pass på å lese disse versene).

4. Men hadde Moses alltid vært saktmodig og ydmyk? Eller var han tidligere fylt av forfengeligheit? Apg. 7:22. Trodde Moses først at han kunne befri Israel på egenhånd? Vers 23-25. Hva måtte Gud gjøre for å ydmyke ham? Vers 26-30.

KOMMENTAR: Moses var opplært i all Egypts viten og var et medlem av faraos hoff. Han var den adopterte sønn av faraos datter (Apg. 7:20-21; 2 Mos. 2:10), og var “mektig i ord og gjerninger” (Apg. 7:22).

Men så begynte Gud å ta seg av Moses og hans arroganse. Da Moses stod på toppen av sin stolte karriere, slo Gud ham *ned*. Det var Gud som tvang Moses til å flykte ut i ødemarken, for å få til hans omvendelse. Der ble han i førti år trent — *under* autoritet — av en mann som kjente den sanne Gud (2 Mos. 2:15-21; hele kapittel 18).

Da Moses var blitt saktmodig og ydmyk, viste Gud ham at han når alt kommer til alt *kunne* befri Israel. Men han måtte gjøre det ved Guds kraft, ikke ved sin egen!

Også vi må alle sammen på et eller annet tidspunkt i livet innse vår egen utilstrekkelighet og vårt behov for å stole helt og fullt på Gud — slik Moses gjorde det, og Job, Daniel, Paulus og andre menn og kvinner hvis eksempler er omtalt i Bibelen.

Kong Davids dypt følte anger

Oldtidens kong David er et fremstående eksempel på en som dypt angret sine synder. Ett eksempel på hans synder er antagelig bedre kjent enn alle de andre. David begjærte Batseba, Urias hustru. Uria var en av hans offiserer i hæren. Han drev hor med henne, med det resultat at hun ble med barn. Så forsøkte han å avlede mistanken fra seg selv ved å få det til å se ut som om Uria var faren (se 2. Samuel 11).

Illustrasjon ved Basil Wolverton

KONG DAVID var helt igjennom nedbrutt over sine synder. Hans anger var ekte. Han virkelig mente det! Det er grunnen til at han var en mann etter Guds hjerte (Apg. 13:22).

Da dette mislyktes, fikk David plassert Uria i forreste linje i slaget og slik at hæren bevisst trakk seg tilbake fra ham så det var sikkert at han ville bli drept. Slik ble David morder i Guds øyne (2 Sam. 12:9). David hadde syndet storlig!

Men straks han kom til sans og samling og innså hva han hadde gjort, angret han dypt disse grove syndene og innrømmet sin skyld: "Da sa David til Natan: Jeg har *syndet* mot Herren" (vers 13). Davids oppriktige og inderlig angrende innstilling overfor Gud forlikte ham med den Evige. Salme 51 viser Davids fullstendig nedbrutte innstilling overfor sine synder. (Les hele denne salmen.)

1. Forsøkte David å rettfærdiggjøre sine synder eller å bortforklare dem? Eller innrømmet han dem frivillig? Salme 51:3-5.

2. Hva tryglet David at Gud skulle gjøre for ham? Vers 4 og 9. Sammenlign med Jesaja 1:16-18.

KOMMENTAR: Isop, en liten plante eller busk, ble ofte brukt i sermonier hvor det forlangtes stinking eller dynking med blod (3 Mos. 14:4-7; 2 Mos. 12:22), som et bilde på tilgivelse av synd. David ba med andre ord om *åndelig* renselse og tilgivelse.

3. Innrømmet David at han var skyldig i mange synder? Salme 51:11. Innrømmet han at hans hjerte (hans holdning) ikke hadde vært rett i forholdet til Gud? Vers 12.

4. Avskydde David tvers igjennom sin synd? Vers 5. Kastet han seg ned for Guds nåde? Vers 3.

KOMMENTAR: David bagatelliserte ikke sin synd. Han forsøkte ikke å rettfærdiggjøre den. Han forsøkte ikke å "bortforklare det". Han la heller ikke skylden på andre.

Han var tvert om forferdet over hva han hadde gjort og likefrem kastet seg nesegrus ned for Gud og tryglet om hans nåde og tilgivelse. Han tilstod hva han hadde gjort og hva han var og ba Gud å rens ham åndelig.

Det er den fundamentale innstilling vi må ha når vi angret våre synder.

David var en av de få mennesker i gammeltestamentlig tid som Gud ga sin Hellige Ånd til (vers 12-13; 1 Sam. 16:13), for Guds Ånd var ennå ikke blitt gjort tilgjengelig (Joh. 7:38-39), unntatt til noen få som Gud kalte i en spesiell hensikt. David lystret Gud og seiret ved Den Hellige Ånds kraft, selv om han leilighetsvis snublet og syndet. "For syv ganger faller den rettfærdige og står opp igjen..." (Ordspr. 24:16).

Derfor skal David — en mann etter Guds hjerte (Apg. 13:22) — snart ved Kristi gjenkomst oppstå fra de døde og fødes inn i Guds Familie som Guds Sønn og som konge over Israel (Jer. 30:9).

Et eksempel fra våre dager

Det er mange måter Gud kan bringe et menneske til omvendelse på. Vi syntes det kunne være av interesse for våre kursdeltagere å høre hvordan Gud tok seg av Mr. Herbert W. Armstrong, sjefredaktør, grunnlegger av og rektor ved Ambassador College og kirkeleder for Guds Verdensvide Menighet, slik det fremgår i utdrag fra hans selvbiografi:

"Etterat lyn-depresjonen i 1920-årene ledet til at alle mine større reklamekunder ble overtatt

av midlertidige bobestyrere og dermed hadde feiet bort forleggerfirmaets representasjonsforetagende i Chicago, fortsatte jeg ennå krampaktig med arbeidet i to år til, men til ingen nytte.

Hva jeg den gang var fullstendig ute av stand til å se, var at Gud var begynt å behandle med, slå meg ned for å ta vekk mine "avguder" i form av mine ambisjoner som forretningsmann, og sette meg inn i sitt arbeide i et spesielt oppdrag. Jonas prøvde å komme unna Guds oppdrag på et skip. Jesaja protesterte og sa han var uverdigg. Jeremias argumenterte med at han var for ung. Paulus måtte slås ned. Men jeg måtte slås ned *flere* ganger før "luften gikk ut av ballongen" og jeg var tømt for kjærlighet til denne verden.

Det var forvirrende, ytterst frustrerende! Det så ut som om en mystisk usynlig hånd rev i stykker ethvert foretagende som jeg gikk inn for!

Og det var *nettopp* hva som hendte! Guds hånd fjernet ethvert foretagende som jeg helhjertet hadde gått inn for — suksess i forretningslivet var det alter jeg bøyet kne ved. Dette målet, å bli en som betød noe i forretningsverdenen, var blitt en AVGUD for meg. Gud ødela denne avgud. Han slo meg ned om og om igjen! Han punkterte mitt ego og tok luften ut av min forfengeligheit.

Jeg var blitt slått ned. Gud hadde sørget for det, selv om jeg ikke innså det den gang. Det gjorde det lettere å overgi seg. Gjentatte tilbakeslag i forretningssaker, fiasko på fiasko, hadde ødelagt min selvtillit. Jeg var åndelig nedbrutt. *Egoet* i meg ønsket ikke å dø. Det ville prøve å komme på fote igjen fra vanærende nederlag og på ny vandre på denne verdens og forfengeligheitens brede og populære *vei*. Men nå visste jeg at *den* veien var gal! Jeg visste at dens endelige straff var døden. Men jeg ønsket ikke å dø *nå*! Det var virkelig en kamp for livet — et slag på liv og død. Til slutt tapte jeg dette slaget, slik jeg hadde tapt alle de verdslige slagene i de siste årene.

Jeg fortalte Gud at jeg var et utbrent vrak. I ren desperasjon kastet jeg meg til slutt ned for hans nåde. Hvis han kunne bruke mitt liv, ville jeg *gi* det til *ham* — ikke i form av fysisk selvmord, men som et *levende* offer som han kunne bruke som han *ville*. Det var ikke verdt noe for meg lenger.

Jesus Kristus hadde ved sin død betalt for mitt liv. Det *tilhørte* faktisk ham, og jeg sa til ham at han kunne ha det!

Fra da av var dette mitt nedbrutte ubrukelige liv *Guds*. Jeg kunne ikke se hvordan det kunne være noe verdt for ham. Men det var hans til å bruke som sitt redskap om han mente han kunne bruke det.

Det var ydmykende å måtte innrømme at min

kone hadde hatt rett og at jeg hadde tatt feil i den mest alvorlige uoverensstemmelsen vi noensinne hadde hatt oss imellom.

Det var sjokkerende og desillusjonerende etter intense bibelstudier for første gang å bli klar over at det jeg som barn var blitt lært i søndagsskolen, på så mange grunnleggende punkter var det stikk motsatte av hva Bibelen klart slår fast!

Jeg hadde argumentert. Jeg hadde befalt henne å holde opp med dette latterlige sludderet. Jeg hadde sagt hun var *gal*!

Til sist gikk jeg for første gang i mitt liv til et intenst studium av Bibelen. Jeg var fast besluttet på å *bevise* at hun tok feil, for hennes nye tro og måten hun praktiserte den på, var stikk i strid med den ortodokse lære til de store kirkesamfunn som kaller seg kristne. Jeg studerte fra tidlig morgen og ofte til klokken 1.00-2.00 om natten.

Men til mine store skuffelse og overraskelse fant jeg at kirkenes populære læresetninger og praksis *ikke* var basert på Bibelen. De var — slik også historieforskningen har vist — oppstått i heden-skap.

Det at jeg fikk øynene opp for *sannheten*, bragte meg til et veiskille i mitt liv . . . Det betød at min *forfengeligheit* ble endelig knust. Det betød en total *forandring av mitt liv*! Det betød virkelig *omvendelse*, for nå så jeg at jeg til stadighet hadde brutt Guds lov. Jeg hadde gjort opprør mot Gud. Det betød å gjøre helomvending og gå *Guds vei*, hans *Bibels vei*, og leve i henhold til hvert ord i Bibelen istedenfor etter samfunnets veier eller etter kjødets og forfengeligheitens lyster.

Det ble et spørsmål om hvilken *vei* jeg ville ta for resten av mitt liv. Jeg hadde så absolutt nådd veiskillet! I en siste desperasjon kastet jeg meg ned for hans nåde. Hvis han kunne bruke mitt liv, ville jeg gi det til ham.

Denne totale overgivelse til Gud — denne anger og *omvendelse* . . . var den bitreste pille jeg noensinne har svelget. Og dog var den den *eneste* medis-in i hele mitt liv som virkelig ga helbredelse.

For jeg begynte faktisk å se at jeg fant *glede* hinsides det ord kan beskrive i dette totale nederlag. Jeg hadde faktisk funnet *glede* i det å studere Bibelen — i å oppdage nye sannheter som hittil hadde vært skjult for min bevissthet. Og idet jeg overga med *til Gud* i full anger, fant jeg ubeskrivelig *glede* i å ta imot *Jesus Kristus* som min personlige Frelser og min Yppersteprest idag.

På en eller annen måte demret det for meg at en *ny* form for samkvem og vennskap var kommet inn i min liv. Jeg begynte å bli klar over en kontakt og et felleskap med Kristus og med Gud Fader.

Når jeg leste og studerte Bibelen, talte Gud til

Ambassador College

ALTERGANG—Flere ved dette vekkelsemøte “ga sitt hjerte til Herren” etter talerens følelsesladede appell. Men forstod de virkelig meningen med sann omvendelse?

meg, og hvor det gledet meg å lytte! Jeg begynte å be, og jeg *visste* at i mine bønner talte jeg til Gud. Jeg var ennå ikke særlig godt kjent med Gud. Men man blir bedre kjent med hverandre gjennom stadig [daglig] kontakt og fortløpende samtaler.”

Dette var den dypt følte opplevelse av anger og omvendelse som Herbert W. Armstrong gikk igjennom, slik den er omtalt i hans selvbiografi.

Har du virkelig omvendt deg?

Er du kommet til det punkt i livet hvor du ønsker å slutte å gå imot Gud og å overgi deg helt til ham?

Er du kommet dit hvor du ser deg selv slik du virkelig er, slik Gud ser deg?

Har du “tatt mål av deg selv” ved hjelp av De ti bud, slik disse er forstørret ved Guds Ord i sin helhet, og så sett hvor du kommer til kort? Er du villig til å holde alle Guds bud?

Med mindre du har fått se deg selv slik Job så seg selv; med mindre du har ropt til Gud om barmhjertig tilgivelse slik David gjorde det; med mindre du har begynt å endre dine holdninger og tanker, dine gjerninger og veier; med mindre du er virkelig nedbrutt over ditt tidligere liv; med mindre du av hjertet har angret; med mindre du har gjort en fullstendig helomvending i dit liv — ja,

med mindre du har gjort alt dette, er det fra det du nettopp har lært klart at du ganske enkelt ennå *ikke har så mye som begynt å starte på den kristne levemåte!*

Legg merke til hva apostlen Paulus sier i 2 Kor. 13:5: “*Ransak eder selv om I er i troen; prøv eder selv!*” Profeten Johannes sa til fariseerne og sadduseerne: “Bær derfor frukt som er omvendelsen verdig [som bevis på omvendelsen]” (Matt. 3:8).

Hvordan kan du granske — prøve — *deg selv*? Ved å sammenligne ditt liv, dine tanker, ord og handlinger med Guds Ord.

Guds øyne hviler på dem som er saktmodige og har en sønderbrutt ånd — dem som er forferdet over Guds Ords tveeggede sverd. Gud anerkjenner en angrende innstilling, en sønderbrutt ånd, en ydmyk søken etter tilgivelse og nåde. Han vil sannelig sette pris på alle dem som vil vende seg vekk fra handling og gjerninger som Guds Ord brennermerker som *synd*.

Sann omvendelse krever en *permanent kursendring*. Det vil si *helt og holdent* å gå inn for en retning som det ikke er noen vei tilbake på. Den er ikke en midlertidig impulsiv følelsesmessig respons som er så alminnelig på “vekkelsesmøter” idag. Du har lært at den er noe meget dypere og langt mere grunnleggende!

Har du *virkelig* angret og omvendt deg?

Tilleggslesestoff for alle våre kursdeltagere

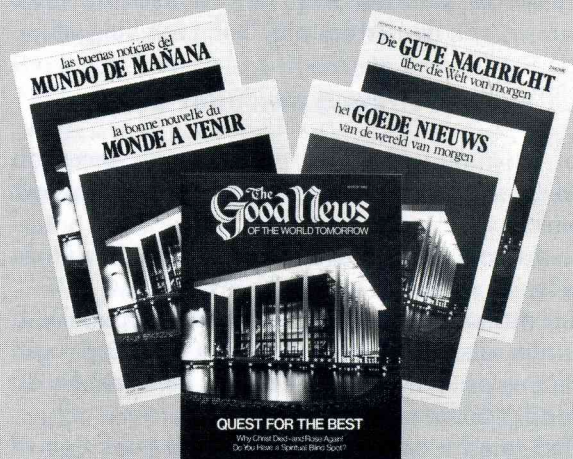

Sterkt anbefalt tilleggslesestoff for denne leksjonen

Hosstående litteratur har tilknytning til emnet i denne leksjonen. Vi vil sterkt anbefale at du bestiller den. Den er som vanlig gratis og uten forpliktelser for mottageren. (Dessverre er ennå ikke alt oversatt.)

Skriv til vår adresse nærmest deg (se adresselisten på side 2). Bruk det lettvinde bestillingskortet.

Bestill ditt gratis abonnement på the GOOD NEWS

The GOOD NEWS er et *enestående* tidsskrift! Det utgis månedlig for dem som søker *sann forståelse* av Guds Ord. Du vil lese artikler om Guds formål med menneskeheten, om den kristne livsform, profetiene og meget mere. (For tiden ikke på noe skandinavisk språk.)